

Имам два питања за две најважније адресе у Републици Србији. Прво је за председницу владе госпођу Ану Брнабић, у вези са њеним одговором на моја питања који је овде у скупштини дала чак два пута када је испред владе одговарала на питања посланика. Она је тада директно, чак се по мало и љутивши, рекла: „Како вам пада на памет да би смо ми могли дозволити да се нама формирање ЗСО понуди као услов, или да иде у пакету са потписивањем правно-обавезујућег споразума?“

А то је управо оно што сам је ја питао – да ли ће после већ више од пет година од потписивања Бриселског споразума, та ставка, једина која, наводно, одговара Србима и која остала неиспуњена, да ли је могуће да ће се то формирање „Заједнице српских општина“ појавити као део следећег пакета, односно уступака који се траже од Србије?

По принципу, „ето, добићете ту вашу ЗСО, али хајде потпишите још и овај правно-обавезујући споразум, без обзира што ни претходни није испуњен“. Госпођа Брнабић се тада наљутила што уопште могу тако нешто да питам. А сада, судећи према информацијама које долазе из Брисела, дакле, не само од представника тзв.. „републике Косово“ него и од других актера, ми можемо закључити да ствари иду управо у том правцу. То, јест, да ће се то формирање ЗСО пролонгирати све до потписивања „правно-обавезујућег споразума“, што би била још једна горка пилула и још једно понижење за грађане и за државу Србију.

С тим у вези, **моје друго питање иде на адресу нашег главног преговарача, односно председника републике. Заиста**

морам

крајње озбиљно

да

пита

и

јавност и г

осподина

Вучића

,
с обзиром на његове изјаве након овог последњег састанка у Бриселу

:

К

акав је то рат спречен

и

какав је то мир обезбеђен?

Он је, наиме, у недељу изјавио: „Обезбедили смо мир за наш народ“.

Ја нисам знао да нам прети непосредна ратна опасност. Ево, ми овде у скупштини имамо посланике са Косова (и са једне и са друге стране) и они могу да кажу да ли је ових дана било неко ванредно стање и да ли им је нешто значајно теже него што је иначе. Ако је реч о инцидентима, ми смо и јутрос имали један тежак етнички инцидент, и грађани српске националности су тамо стално изложени индиректној претњи и терору. То, нажалост, није ново и питање је да ли и колико наше власти и међународна заједница чине да се такве ствари спрече. То је једна ствар. А друга ствар је уколико је, као што је председник у својим изјавама сугерисао, постојала опасност од неког новог погрома или неког новог „Бљеска“ или „Олује“ за наше људе на северу КиМ. То је сувише озбиљно да би се тиме смело поигравати. На страну то што, реално говорећи, **Приштина нема ни разлога за неку такву акцију**

,

**јер је деловањем ове власти север КиМ на
један
тихи и посредан начин
практично
већ прешао у надлежност Приштине.**

Хоћу рећи да оно што је до пре 5-6 година било незамисливо сада је, нажалост, реалност за наше грађане на Косову. И да када хоће да склопе уговор о мобилној телефонији морају да узму „косовску личну карту“, када хоће да региструју кола морају да узму документа „косовске власти“, и када желе да обаве било какав посао морају да иду у „косовске општине“. Ето то је, свиђало вам се или не, главни учинак политике која се води већ шест година, а чији је главни протагониста управо СНС и Александар Вучић.

С тим у вези, знајући шта се овде често чује и говори, желим још нешто да вам кажем. Немојте се стално бавити и тешити тиме шта су учинили ваши претходници. Они су учинили што су учинили, понешто добро и нешто лоше (да су чинили све добро вероватно не би ни били бивши).

Зато, хајде да погледамо – то важи и за ову садашњу власт, а и за неку будућу, ако те будуће уопште буде – хајде да покушамо да не погоршавамо стање на КиМ. Да не проигравамо наше опције и наше преостале адуте, ма колико да су слаби и мали. Уместо да се вадимо на претходнике, хајде да чинимо да ствари не буду још горе.

И последња ствар у вези са тим, **господин Вучић је после састанка у Бриселу рекао како** „М
орамо да се боримо да спасемо нешто ни из чега
“

**. Ја бих рекао да, уз све
покушаје
релативизације, Резолуција 1244 није**

”
ништа
“

**, већ
представља
нешто што су неки претходници
ове власти
како-тако
изборили
. Да
ли је
то
много или мало
друго је питање. А
ли немојмо сами да девалвирамо ту
тековину и ту
Резолуцију коју
, узгред речено,
председник Вучић
већ
дуго
уопште не помиње.**

Хвала.

(НСПМ)